

מבאר רבתינו

שנה כ"ו גליון כ"ו (אלף רפ"ה) פרשת צו - פסח
י"ד ניסן תשפ"ה לפ"ק

לענין מן ההגה"ק רבי יחזקאל שרגא זצ"ל מנאמא, והרבנית הצדיקת מרת אסתר בת הרר יצחק ז"ל

הדלקה"נ: ברוקלין: 7:16 = מאנסי - קרית יואל: 7:17 = לונדון: 7:35 = אנטווערפן: 8:17
מוציו"ט: ברוקלין: 8:47 = מאנסי - קרית יואל: 8:49 = לונדון: 9:10 = אנטווערפן: 9:50

מבאר התורה

קריאת פרשת צו קודם פסח

עוד דיבר [הרה"ק מקארלין זי"ע] מבחינת שבת הגדול, ואמר כמדומה שהוא נגד שבת תשובה. ואמר שלכך קורין תמיד פרשת צו קודם פסח, שהיא פרשת כל הקרבנות, וכמוכר בפסוק זאת התורה לעולה למנחה לחטאת וגומר, מפני שצריכין להכין עצמן לחג הקדוש הזה בכל עניני קרבנות, הן מאותם הבאים לכפר, הן מאותם הבאים לקדש ולטהר, שיוכל לקבל בחי' יציאת מצרים.

מצות תאכל במקום קדוש בחצר אוהל מועד יאכלוה. התורה מורה לנו דרך הישרה להכין את עצמו טרם יבא יום החג הקדוש לקיים מצות אכילת מצה, יבין את עצמו בתשובה שלימה על כל מעשיו הראשונים להתקדש ולהטהר כדי שיהיה כלי מוכשר ויהיה קרבו קדוש להכניס המאכל של מצוה במקום קדוש, ואז יזכה בשנה הבאה עלינו לטובה, בחצר אוהל מועד יאכלוה, בביאת הגאול בבי"א.

צו את אהרן ואת בניו לאמור זאת תורת העולה. לבאר דהנה אנו קוראין פ' זו עפ"י רוב קודם פסח, והטעם כי הוא זיורו כפירש"י, והציווי היתה לאהרן ולבניו, כי כהנים וזרזים הם כמאחז"ל, וכן הוא בעשיית המצות צריך לעשות בזריות שלא תתחמץ העיסה וכו', וכן היא המצוה באכילת קרבן פסח שיהיה בזריות כמאחז"ל וככה תאכלו אותו מתניכם חגורים וכו' ואכלתם אותו בחפזון וכו', כי ע"י מצוה זו יוצאים מטומאת מצרים, ולכך המצוה לעשות בזריות.

מקדושת קריאת הסדרה הזאת שנאמר בה הלכות גיעול מריקה ושטיפה, יוכלו עם הקדוש העוסקים בשבוע זו בכל עניני הכשר והגעלת כלים מחמץ, שבודאי הדבר הזה איננו מצד כח האדם בפעולותיו להתכשר על חג הקדוש הזה, רק בסיועית דשמיא מכח קדושת קריית הפרשה הזאת יצליח בדינו עסק הכשרות החג הזה לטהר מכל עניני חמץ ולבוא אל הקדושה, כמ"ש וטהרו וקדשו, וכל כמה שישנו בכל תאכל חמץ, כן כנס לקדושת קום אכול מצה.

(תורת אמת)

מענינא דיומא

שבת ערב פסח

הזמן יפה ביותר לעורר אורות הגאולה:

בסעודה ליל שבת ערב פסח שנת תקס"ה לפ"ק, וערכה לה' מנחת יהודה וגו' (מלאכי ג' ד'). הפטורה זו אנו קורין בערב פסח שחל בשבת, ומסיימן הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא. וברוך פשוט ג"ל טעם הגון לזה, כי אנחנו בני ישראל קיי' ה' יחליפו כח, מחכים ומצפים לתשועת ה' על נאולתנו ועל פדות נפשנו בעת הזאת אשר היתה מאז ומקדם עת נאולה וישועה, וכמאמר חז"ל (יה"א י"א ע"א) בניסן עתידין לנאול. על כל נפשנו חתה לה' יוסף שנית ידו לקבץ נדחי עמי ישראל. ואולם לפי זה על כרחך הגאולה צריכה להיות כמ"ל בניסן כאשר היה בינו קדם עת רצון, והקבלה בדינו שאלהו יבוא לבשר את ישראל יום אחד טרם הגלות נגלות אלינו המורה צדק (עי' תוספות יו"ט סוף ס' ע"א) ואם כן שיבוא אליהו בערב פסח, וכבר מוכחם להם לישראל (ערוכין פ"ג ע"ב) שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי יו"ט, אך כל זה בשאר ערב יו"ט, ומעמא דמלתא משום שישאל טרודין בהלכות שבת ויו"ט, משא"כ בערב פסח שחל להיות בשבת, שכבר מוכן הכל מערב שבת, יוכל לבוא בערב פסח, לכך קורין היום הפטורה זו, ומזכירין בה ביאת אליהו בא יבוא ברנה.

ביום החודש הראשון באחד לחדש תקס"ה את המשכן (שמות מ' ב'). הנה קביעות זה השנה שנת תרל"ו שהוא שבת ערב פסח, הוא דבר חשוב ויקר מאוד, כי גם נאולה העתידה תהיה בקביעות כזו, כאשר מבואר בשם הצדיק מחרמ"מ מרימנאב [וכו'] עיין לעיל]. וכמו כן כניסת ישראל לארץ ישראל היה אז הקביעות שבת ערב פסח, כי ז' באדר משה מת, וז' באדר היה אז ביום ז' ערב שבת קדש, כמבואר בספר יערות דבש (דרוש י"ז), ומת שאמרו ז"ל (תוס' מנחות ל' ע"א ת"ח סאנ) אשר בשבת במנחה מת משה, היינו סליקת הגשמה לעילא ליום המעלות, אבל מיתת הגוף היתה יום מוקדם, שהיו ערב שבת היה ז' אדר, עיין בספר הנ"ל. וכיון שכן כשחל ז' אדר בערב שבת ממילא חל יום א' דפסח ביום ראשון, ושבת הוא ערב פסח, ועיין במסכת קידושין (דף ל"ה ע"א). וכמו כן הקמת המשכן שהיתה בחודש ניסן ביום א' בו, ואמרו בגמרא (שבת פ"ז ע"ב) אשר אותו יום נשל עשר עשרות, כי היה יום ראשון בשבוע, עיין בגמרא שבת, אם כן היה פסח גם כן ביום א', ושבת היה ערב פסח. הראיתי לפניך אשר קביעות כזו מסוגל לישועות ישראל. כן יתן ד' ברחמי אמן.

ע"פ כשחל בשבת. ארו"ל אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין, נראה עפ"י מה שמוכח בספר מנחם ציון להקדוש מחרמ"מ מרימנאב זצ"ל אשר הגאולה העתידה תהיה בשנה שחל ערב פסח בשבת [וכו'] עיין לעיל]. ועיין ג"כ בספר אמרי נועם פקודי למרן אבניו זצ"ל, שהוסף נופך ע"ז. וגם אנכי השבתי בענין זה מה שהקשו לי על דבריהם מש"פ פסחים י"ד. ולפי דבריהם הקדושים יתכן שפיר דברי חז"ל שהתחלנו כי א"א לחול שתי שבתות ביחד, היינו יום הכיפורים שנקרא שבת אינו חל לא ביום א' ולא ביום ערב שבת, ורק כשחל ערב פסח בשבת או הוי ב' שבתות ביחד כי יום א' דפסח ג"כ נקרא שבת כמ"ש ממחרת השבת, וזה אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד נגאלין, היינו שהגאולה תהיה בשנה שיש בה ב' שבתות ביחד.

והנה הימים האלה ימי ניסן המה מסוגלים לגאולה, וביותר בשנה זו שהיום גורם, דהנה בשנה מעוברת עושים פורים באדר שני, כדאיתא פ"ק מגילה (ו' ע"ב) משום דמיסבך נאולה עדיף, ומשם הכי מוכח לעשותו באדר שני שהוא סמוך לניסן, ועי"ז גדולה זכות ב' החדשים לעורר הגאולה, והנה בשנה זו שערב פסח חל בשבת, ונקרא שמו שבת הגדול בעבור שבו התחילה התעוררות הגאולה, א"כ מיסבך נאולה לגאולה עדיף, שמצטרפים יחד כח קדושת שבת הגדול, שהשיגו בו ישראל אור גדול וכו' למדרגות גבוהות, יחד עם הארת חג הפסח, ובהצטרפות שניהם גם יחד, בלא הפסק ימות החול ביניהם כמשאר השנים, כוחם יפה ביותר לעורר הגאולה, כן יעזרו השמים בנותן ובשמחה, ונזכה לעשות תשובה שלימה לפני ית'. (דברי יואל בעודת שצ"ח)

המשך מענין ערב פסח בשב"ק בעמוד ג'

אלו יעמדו על הברכה שנדבו להוצאת הגליון לזכות אלפי רבבות בני ישראל

בעזרת ה' אוהב צדיקים

בעמדינו בסיום עריכת ספרי "לספר בציון" ב' חלקים

[יכנס לדפוס בשבועות הקרובים בעז"ה] - כל כך לערך שש מאות עמודים והננו בזה לזכות את נדיבי לב לקנות זכות מדור המדינות

חלק א': אונגארין. יידיש / טשעכיי. יידיש

סאלאוואקיא: \$1,800 / פולין. יידיש

חלק ב': אוקריינא. יידיש / בעלערוס - מאלדאווא: \$1,800

דייטשלאנד. יידיש / עסטרייך. יידיש / רומעניא: \$1,800

סכום זכות להמדרוז הוא לפי ערך סכום העיירות והצדיקים אשר מנו"כ במדינה זו.

יש הזדמנות לוועדי הכנסת אורחים במדינות אלו לנדב זכות המדור,

ולפרסם שם מודעה אודות מקום הכנסת אורחים שלהם

[אפשר לשלם בתשלומין של 12 חדשים] - זריזין המקדימין נא לפנות: 718-218-6817

לע"נ ההג"ק רבי שמעון ישראל בן רבי גרשון פאזען זצ"ל

אבר"ק שאפראן יצ"ו - מח"ס תורת א'

נפטר כ"א ניסן - שביעי של פסח תשכ"ט לפ"ק

לעילוי נשמת הרבנית הצדיקת ממשענע

מרת גרא מנחם בת רבי שמעון דוב ז"ל

נפטרה י"ט ניסן ג' דרומה"פ תש"פ לפ"ק

מבאר רבתינו

הדולה ומשקה מבאר מים חיים דברי רבותינו הק' זי"ע
ברכת מול טוב לכבוד הרה"ג בנשי"ק, עומד תמיד לימינינו,

רבי יוסף מיוזליש שליט"א

רב דבאידי האחדות אברכים נישעט בי

ומתבר ספרי יעבודת הצדיקים ועוד

בן הרה"צ רבי בערש שליט"א מוויזשניץ לונדון יצ"ו

חתן ביק אדמור מאלעסק זצ"ל

לרגל איווים בתו הכלה בתשיק תחי

עבי' החתן המרים בתוויש בנשיק הרב מרדכי דוד אהרן שליט"א

בן הרה"צ רבי אלטער יעקב יצחק גלאנץ שליט"א

בן הרה"צ מנדלעקש שליט"א וחתן ביק אדמור מסאטמאר שליט"א

האברכים א-ן-א: חלומים

אסאך מענטשען זענען זיך טועה אז מען מעג קלענער מאכן די פלאם אין יו"ט כדי בעסער צו מאכן דעם טעם פון דעם מאכל (דהיינו נישט אלס חשש אז דאס מאכל קען פארברענט ווערן אדער נתקלקל ווערן וכדומה). מען דארף זיין זייער נזהר אין דעם, ווייל דאס איז חילול יו"ט גמור, ווי עס ווערט געברענט אין ספר שמירת שבת כהלכתה (חלק א' פרק י"ג סעיף י). ווי אויך אין שו"ת טעכנאלאגיע בהלכה (חלק ב' סימן רס"ה)

דער קוואל פון צדיקים

רעראצילונגען פון רבותינו הקדושים צו זייער יארצייט

יארצייט פון
הגאון הקדוש מרן
רבי שלמה יהודא לייב
מלענטשנא זי"ע
י"ט ניסן שנת תר"ג לפ"ק

עס האט אמאל פאסירט ליל שב"ק ווען רבי שלמה לייב מלענטשנא האט געמאכט קידוש, ווען ער האט ארויסגעזאגט דעם 'שם' ביי ברכת פרי הגפן, איז אים באפאלן א גאר גרויסע שרעק, און אלע זיינע אברים האבן געציערט, און די כוס וויין איז ארויסגעפאלן פון זיין האנט, און ער האט דאס געכאפט מיט די אנדערע האנט, און די וויין האט זיך אויסגעגאסן, מען האט נאכדעם צוריק אנגעפילט די כוס, און ער האט געענדיגט קידוש מיט א הויך קול ווי זיין מנהג. פון דעמאלסט האט ער מער נישט געהאלטן די כוס פון אונטן, נאר ער האט ארויפגעלייגט די האנט העכער די כוס, און איינער האט דאס געהאלטן. אפילו די שרעק פאר השי"ת האט ער באמת געהאט יעדע רגע, אבער געווענליך האט ער זיך איינגעהאלטן אז אנדערע זאלן דאס נישט באמערקן, נאר דעמאלסט האט ער זיך נישט געקענט איינהאלטן.

(עשר עשרות, מערכת רבינו אות ח')

רבי שלמה לייב מלענטשנא האט אמאל יו"ט שבתות בינאכט נאכגעזאגט פון יוד הק' **מפרשיסחא** זצ"ל פארוואס מען זאגט נישט קיין תורה ביים טיש שבתות בינאכט, צוליב וואס דרך ארץ קדמה לתורה (ויק"ר ט"ז), און עס איז נישט קיין דרך ארץ צו זאגן תורה ווען צומארגענס גייט מען מקבל זיין די תורה. און רבי שלמה לייב האט אויסגעפירט: נאר וואס טוט מען אין אזא נאכט, מען גרייט זיך צו קבלת התורה מיט ציטער און פארטש און שווייס, און ווען ער האט דאס געזאגט האט ער אנגעפאנגן צו ציטערן מיט א גרויסע פארטש, און אלע זיינע אברים האבן געקלאפט, און ער האט זיך געדארפט אנאכאן אין טיש, אבער עס האט גארנישט געהאלפן, ביז די חסידים האבן זיך ארויסגעטראגן פונעם טיש, און מען האט אים אריינגעטראגן אין זיין פריוואטע צימער, און אים אראפגעלייגט אין בעט, ביז ער האט זיך בארוואגט, און איז צוריק געקומען ווייטער פירן טיש. (רמתיס צופים אליהו רבא פ"ב)

הרה"ק **מו"שאווע** זצ"ל האט דערציילט: אמאל איז געקומען צו רבי שלמה לייב א איד וואס האט געדארפט האבן א ישועה, און ער איז דארט געבליבן אויף שב"ק, אבער דער איד איז נישט געקומען צו רבי שלמה לייב צום טיש ליל שב"ק, און נישט צו תפלת שחרית, און ווען ער האט געפירט די ביטאט טיש, איז ער געשלאפן אין זיין אכסניא, ווען רבי שלמה לייב האט געהאלטן ביים עסן די קוגל האט ער געזוכט דעם איד און אים געוואלט געבן שרייט, אבער ער איז נישט דארט געווען, שפעטער ווען ער איז אנגעקומען, האט ער אים געזאגט: עס שטייט אין פרשת בהעלותך ויאמר אל נא תעזוב אותנו וגו', און ער האט אים דאס געטייטשט, אל נא תעזוב אותנו, דו האסט אונז נישט געדארפט איבערלאזן, כי על כל ידעת, ווייל דו ווייסט, חנותינו במדבר, אז די סיבה פארוואס מיר האבן חן איז צוליב מיר רעדן, והיית לנו לעינים, דו האסט געדארפט שטיין אונז פאר די אויגען, והיה הטוב ההוא אשר יטיב עמנו, וואלטן מיר די גוטס וואס השי"ת שיקט אונז, והטבנו לך, וואלטן מיר די גוטס געגעבן פאר דיר, און ער האט אויסגעפירט: וויבאלד דו ביסט נישט דא געווען ווען מיר האבן דיר געזוכט, האסטו פארשפעיט יגט. (שתי זקנים ח"ד דף קס"א)

רבי שלמה לייב מלענטשנא האט געהאט א גאר אויסערגעווענליכע שמחה און ליבשאפט צו מצוות, און ווען ער האט אנגעכאפט די אלתרונג האט יעדער געקענט זעהן ווי ער גייט ממש אויס פאר די מצוה, און ער האט געקושט די אלתרונג כסדר ווען ער האט געזאגט הלל, און גאנץ יו"ט איז די קעסטל מיטן אלתרונג געליבן פאר אים אויפן טיש, און ער האט געקוקט אויף דעם מיט פיל ליבשאפט. (עשר עשרות מערכת ג' אות ו')

אמאל זענען חסידים פון שטאט מעזריטש געפארן צו רבי שלמה לייב מלענטשנא, און אויפן וועג האט זיך צוגעשטעפט צו זיי א יתום פון טאטע און מאמע לייב, און זיי האבן אים געברענגט קיין מלענטשנא, אבער ער האט גארנישט פארשטאנען וואס ער האט דארט געזעהן און געהערט, און אפילו נישט געוואוסט צו וועמען ער איז דארט געפארן, נאר ער האט געדענקט די הייליגע צורה פון רבי שלמה לייב, און עטליכע ווערטער וואס ער האט געהערט פון אים, אז א איד ווי ער געפינט זיך נאר, קען ער זיין א ערליכער איד, אויב ער וויל. נאכדעם איז זיין צוריק געפארן צו זיין שטאט, און ער האט זיך דארט באהאפטן צו א גרופע וואס זענען געפארן קיין לונדון, און ער האט דארט געטון געשעפט, און גאר שטארק מצליח געווען, ביז ער איז געווארן א גרויסע עושר, און האט דארט חתונה געהאט, אבער צוביסלאך האט ער ליידער אנגעפאנגן צו נאכלאזן פון אידשקייט, און זיין פרוי וואס איז געווען א געלערנטע מיידל, האט אים אויך ליידער צוגערעדט צו דעם.

איין נאכט האט ער געזעהן אין חלום ווי עס שטייט פאר אים א אלטער איד מיט א ברוגזידיגע פנים, און האט אים געזאגט: דו געדענקסט דאך וואס איך האב דיר געזאגט אז א איד ווי ער געפינט זיך נאר, קען ער זיין א ערליכער איד, אויב אזוי פארוואס האסטו איבערגעלאזט די וועגן פון די תורה, און דו פירסט דיר נישט אויף ערליך. און ער אלטער איד איז אוועקגעגאנגען.

ווען ער האט זיך אויפגעוועקט, האט ער זיך נישט וואוסענדיג געמאכט פון די חלום, אבער דאס האט זיך איבערגעהאזט עטליכע מאל, ביז ער האט זיך דערמאנט אז דאס איז די צורה פון שלמה לייב מלענטשנא, און די ווערטער וואס ער האט געזאגט געהערט פון אים, און ער איז געווארן זייער צובראכן פון זיינע שלעכטע מעשים, און ווען זיין פרוי האט געזעהן וואס עס איז געשעהן מיט אים, און ער האט איר דערציילט וואס עס האט פאסירט, האבן זיי באשלאסן אז אזוי ווי זיי האבן נאכנישט קיין קינדער, וועלן זיי זיך גטן, און זיי האבן צוטיילט די געלט צווישן זיך, און ער איז געפארן קיין ארץ ישראל, און זיך באזעצט אין ירושלים עתה"ק ווי ער האט חתונה געהאט מיט א ערליכער פרוי, און אויפגעשטעלט א ערליכע אידשע שטוב. און האט דאס שפעטער אליינס פארציילט פאר הרה"ק רבי משה לייב זצ"ל און זיין רביצין וואס איז געווען א טאכטער פון רבי שלמה לייב מלענטשנא.

(מלאות הצדיקים דף ל"א)

הרה"ק רבי שלמה לייב מלענטשנא זצ"ל איז געבוירן צו זיין טאטע רבי ברוך זצ"ל וואס איז געווען א גרויסער צדיק אבער גאר באהאלטן, ער איז געווען א תלמיד פון הרה"ק מלובלין זצ"ל און א תלמיד מובהק פון דעם יוד הק' פון פרשיסחא זצ"ל, ער איז באקאנט מיט זיין אויסערגעווענליכע הייליגקייט און זייענדיג אפגעשיידט פון אלע הבלי עולם הזה, פילע פון די צדיקי הדור האבן זיך געשיצט אונטער זיין הייליגע שאתן. ער איז נסתלק געווארן י"ט ניסן שנת תר"ג לפ"ק. זיין הייליגער ציון געפינט זיך אין שטאט מלענטשנא זי"ע.

רבי שלמה לייב מלענטשנא איז געווען א גאר גרויסער ארימאן, און ער האט גאר שטארק געוואלט האבן תפילין וואס איז געשריבן געווארן דורך הרה"ק רבי משה **מפשעווארסק** זצ"ל, און ער האט צאמגענומען א פרוטה מיט א פרוטה ביז ער האט שוין געהאט א רענדל, און ער איז געגאנגען קיין פשעווארסק צו בעטן פון רבי משה זאל אים שרייבן די פרשיות, ווען ער איז אנגעקומען קיין פשעווארסק, האט אים רבי משה געזאגט: אליהו הנביא האט שוין לאנג צוריק באשטעלט פרשיות פאר דיר, און איך האב שוין געשריבן די פרשיות, און די רענדל נעם צוריק. (נאיר ישראל דף ט"ז)

שנת תקפ"ו לפ"ק ווען רבי שלמה לייב מלענטשנא איז אריינגעקומן אין די סוכה די ערשטע נאכט יו"ט סוכות, איז ער געשטאנען ביי די אריינגאנג ווי זיין מנהג איז געווען, און געלערנט די זוהר הק' פון די נאכט, ביז ער איז אנגעקומען צו די ווערטער במטו מינך וכו', האט ער געשריגן און געוויינט פאר עטליכע שעה, וואס דאס האט קיינמאל נישט פאסירט ביי אים פאר דעם, און ער האט געזאגט אז ער מיינט אז דאס איז צוליב וואס הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל **מאנשא** זצ"ל לעבט שוין נישט, און ער האט געפרעגט אויב דאס איז אמת אז ער לעבט שוין נישט, האט מען אים געענטפערט אז עס איז טאקע אזוי (נסתלק ה' ניסן תקפ"ה), האט ער זיך דעמאלסט בארוואגט. (רמתיס צופים)

אמאל איז איינער פון זיינע חסידים א עושר געקומען צו רבי שלמה לייב מלענטשנא און האט זיך אפגערעדט פאר אים אז ער ליידט פון עצבות, און ער האט ממש נישט קיין רואיגקייט פון דעם, האט אים רבי שלמה לייב געפרעגט: ביסט געווארענט צו מקיים זיין סעודת ראש חודש, איך האב מקובל פונעם יוד הקדוש **מפרשיסחא** זצ"ל אז ווער עס ליידט פון די קרענק פון עצבות און צובראכענקייטן ר"ל, זאל זיך אנשטרענגן צו זיצן צוזאמען מיט חברותא ביי סעודת ראש חודש, און דאס איז אויך מרומם און די תפלה פון ראש חודש. ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו, תחילה וראש לפדיון נפשנו. (ח' וקיס ברעאן, סעודת ר"ח דף ק"ט)

הרה"ק בעל חידושי הרי"ם **מגור** זצ"ל האט אמאל דערציילט: רבי שלמה לייב מלענטשנא האט אים אמאל געפרעגט, וינגערמאן ביסט דאך דער פילישער עילוי, פארוואס דרש'ן נישט די חז"ל אויף בכל לבבך אפילו נוטל את לבך, אזוי ווי זיי דרש'ן אויף בכל נפשך אפילו נוטל את נפשך, און ער האט אים גארנישט געענטפערט (ווייל ער האט געהאלטן אז דאס איז נישט קיין קושיא), און דער חידושי הרי"ם האט אויסגעפירט: וואס האט זיך מיט מיר געטאן, פארוואס האב איך גארנישט מער גערעדט מיט דעם קדוש עליון, ווי מער איך ווער עלטער שטייט מיר די קשיא מער אקעגען. (מאיר עיני הגולה, מילואים אות ו')

אמאל ווען רבי שלמה לייב מלענטשנא איז געווען אונטערגעגעסן, האט ער גאר שטארק געוויינט נאכן דאווענען אין די צימער ווי ער איז איינגעשטאנען, פאר בערך א שעה צייט, און ער האט נישט געוואלט אנטפלעקן פארוואס ער וויינט, שפעטער ווען ער איז ווייטער געפארן אויפן וואגן האט ער געזאגט: עס איז מיר קלאר אז א געוויסע גדול און צדיק איז נפטר געווארן, אבער איך ווייס נישט ווער דאס איז. שפעטער איז מען געווארן געווארן אז דעמאלסט איז נפטר געווארן הגה"ק רבי מרדכי בענט **מניקלשבורג** זצ"ל. (רמתיס צופים)

תשצ"ו והעיקר לקבוע פושקעס סגורות, ולקבץ על

יד מידי שבו, ולכל הפחות פעם אחת בחודש, ומה שיחסר מכפי התקנה ישלים כ"א בחדשו, בכדי שלא יכבד עליהם בסוף השנה, ולמנות ע"ז אנשים חשובים אשר דעתם וכוונתם יפה להשגיח ע"ז בעין יפה ובאמת וכלב שלם [וכו'].

וכולי האי זאולי בחמלת הוי' עלינו ישיקף ממעון קדשו מן השמים לברך את עמו ישראל בשלום, ויבנה ערי ציון וירושלים, ונשוב בארץ החיים, וישלח עזרו מקודש ומציון יסעדנו ויקבץ נדחינו עיר הפצי בה וינחנו לציון נעלה ברינה, ונזכה לראות פני השכינה, ויגביה יורוה קרינו למעלה מנפש ועד בשר בשלש אלה בבני סמיכא וחיי אריכא ומזוני רויחא. והפץ ה' בידם יצליח, ועל טוב יזכר שם העושים והמעשים ומתאמצים בדבר מצוה רבה זו לפני ה' לטוב להם כל הימים.

(מחש' אגרות קודש מהר"ק בעל צמח צדק זצ"ל ויהי"ל י"ב ניסן אות ו')

ביום א' דפסח נקב בפקודת רבינו **מסאטמאר** זצ"ל [ל] אפיעל עבור המוסד "כולל שומרי החומות" לצדקת רמבה"נ. (מהזור דברי יואל לפסח, דף ש"ג)

תושבי קרית יואל:

זייט אייך משתתף ביד רחבה צום אפיעל בחג הפסח

ליקוט בענין מעלת
צדקת רבי
מאיר בעל הנס
לעניי ארץ ישראל

נפתרם ע"י ידיו
כולל שומרי החומות
לצדקת רבי בעל הנס

פאר א פושקע רופט:
718.243.2495

תורתנו מאירת עינינו יגן לנו ויושר יליץ בעדינו

פרשת צו - פסח תשפ"ה לפ"ק

ערב פסח

שחל להיות בשבת קודש

מעלת וקדושת היום וענינא דיומא

תשובה וביטול היצר הרע:

הנה ביעור חמץ ב"ד הלא הוא מרמז לכל ימות האדם המתחילין בשנת י"ד, ומרמזין בביעור לבקר כל דבר המחמץ מהנפש, היינו המדות רעות כנ"ל, ובבדיקה לאור הנ"ר היינו הדעת כנ"ל, וכל אשר ימצא חמץ בדעתו באיזה מדה יבערנה מן העולם, הנה י"ד שחל להיות בשבת מבערין את הכל מלפני השבת דברי ר"מ, ובשבת אין צריך לבער היא עפ"י הנ"ל, כי השבת היא יום התגברות הדעת לרדת כי אני ד' מקדשכם, והוא בבחינת מנה"ה, ראו כי ה' נתן לכם השבת, א"כ בשבת ממיילא מבער מן הנפש המשכלת המדות הרעות, ואין צריך לפשפש מעשים כ"כ ביום השבת, כי חזקה על שומרי שבת שלא ארע להם שום דבר בשבת, לרמז זה אין מבערין חמץ בשבת, והכ"א בומנו, סברתם עפ"י האמור בזהר שבשבת אין אומרים ושומר צאתנו וכו' כי הוא יום משומר והיחזיונים אינם שולטים, ואעפ"כ פסקו כל הפוסקים לאומרו כי אין מחזיקין א"ע לשומרי שבת כהלכתו, ע"כ גם בשבת יש לחשו, והה"ד לביעור חמץ צריכין אנו לפשפש כמעשינו גם בשבת, ושאינן ר"מ דרב גוברי לא עמדו חבירי על סוף דעתו. (בני יששכר)

אמירת כל חמירא בציבור ובהתלהבות:

פעם בערב פסח שחל להיות בשבת כשהתפללו בהשכמה, ציוה רבינו בעל אמרי יוסף [מספינקא] ז"ל להכריז אחר התפלה שגם היום יערוך את שולחנו ברבים, והנה כאשר התכנסו כל אנשי העיר לזה השלחן אשר לפני ה', קם רבינו אחר ברכת המזון ואמר שכל הציבור יאמר "כל חמירא" ביהוד, ובאותו מעמד היה שם אברך אחד שלא מחסיד רבינו שבא על פסח לבית חמיו, שעלה במחשבתו להרהר, וכי מה הצורך לומר "כל חמירא" בציבור אטו דבר שבקדושה הוא שצריך עשרה, ואחר שגמרו לומר כל חמירא עמד רבינו ממקומו עשה קפדנריא וניצל על יד האברך הזה, ואמר לו: לכאורה יש לתמוה מה הצורך לומר כל חמירא ברבים אטו דבר שבקדושה הוא הצריך עשרה, אבל הענין הוא, דהלא כתבו בספרים הקדושים דביטול חמץ מרמז על ביטול היצר הרע השאור שבעיסה, ובאמת לכל יחיד ויחיד הוא דבר קשה מאוד ומי יאמר ויכתיב לבי, ואולם כשמתאספים מנין עשרה מישראל דבי' שכנינתא שריא, הרי הדבר קל יותר, ואם בכל ערבי פסחים קשה להתאסף לומר כל חמירא בציבור, אבל בערב פסח שחל בשבת שנתנה לנו ההזדמנות לכך, ודאי שראוי ונכון לעשות כן. (הגש"פ אמרי אבות ספינקא דף י"א)

בערב פסח שחל בשבת היה רבינו הצבי לצדיק [מבלאזוב] ז"ל עונה נהג לרקוד אחר הסעודה במשך שעה רצופה "כל חמירא וחמיעא" בהתלהבות נוראה ועצומה, באמרו "ליבטל וליהוי הפקר כעפרא דארעא". (הגש"פ בלאזוב, דף תפ"ו אות י"ד)

ביעור חמץ ע"י האכילה:

פ"א בשבת ערב פסח שחל בשבת ישב הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצ"ל וערך שולחנו בסעודת שבת קודש בבוקר ביהוד עם היושבים, ואמר להם, שאיתא שהיה שאי אפשר לקיים מצות ביעור חמץ כהלכתו בערב פסח שחל להיות בשבת, ע"כ מקיימין מצות ביעור חמץ ע"י אכילת החמץ בסעודת שבת. ומכיון שמעו היושבים כן, אכלו הרבה כדי לקיים מצות ביעור חמץ. והרה"ק מבעלזא אחו בידו מורה שעות ואמר להיושבים: יש עוד חמץ מינוט לאכול, ואח"כ אמר: יש עוד ד' מינוט לאכול, ועוד ג' מינוט, ועוד ב' מינוט, ועוד מינוט אחד, ואח"כ אמר להם "שוין, שוין, שוין", שצריכין כבר להפסיק מלאכול שהגיע סוף זמן אכילת חמץ. (מן הנהג"פ מאנאש זצ"ל בשם הרה"ק ר' ירוחם משה פשעמיש ז"ל מהיושבים מבעלזא)

אם אין לו לחם משנה בשב"ק:

בירושלמי הובא בב"י (סי' תע"א) כל האוכל מצה בערב פסח כאלו בועל ארוסתו בבית חמיו ע"ש, ולכאורה אינו מובן מה ענין זה לזה, אך הענין הוא שכל דבר שנוכל לקיים בו מצות ה' צריך לקיים בו מצות ה' (בתחילה), ולכל לעשותו בלי מצות ה', לכן הבא על ארוסתו בבית חמיו, הוא יכול לקיים בואת מצות הש"ת ע"י קידושין ושבע ברכות, והוא עושהו בלי מצות ה'. כן האוכל מצה בערב פסח ה' יכול לקיים בו מצות ה' בלילה, לקיים בערב תאכלו מצות מתחילה, והוא חוטף מתחילה לאכול בלא המצוה. ואמר [הרה"ק מקאמיר זצ"ל] פעם אחת בשבת ערב פסח שלא הזמינו רק שני הלוח, ולא ה' בבוקר לחם משנה, וצוה לשפוך על מצה אחת י"ש חמץ, וליקח לחם משנה, מטעם הנה"ל שכיון שאין יכול עוד לקיים בזה המצוה מצות אכילת מצה אין חשש שאלו מצה בערב פסח. (נחמד מזהב קאמיר, לפסח)

ראיתי בדברי הנעימים מ"ש באריכות גדול לדחות כל דברי בחידוד"ה קודם לליבונו"ה, והעלית בכחך הדתירא דרשאי ליקח מצה של מצוה בערב פסח שחל בשבת לצורך לחם משנה. גם לפי דברי הפרי מגדים (סימן ש"ח בא"ה סק"י) דמוקצים הם, ואפילו לפי דברי רוב הפוסקים דלחם משנה בשבת הוא רק מצוה דרבנן כמו שכתב הש"י חמד (מלכת ל' אות י"ד) שכן דעת רוב הפוסקים, ועיין מגן אברהם (סימן ר"ד סק"ה) דלחם משנה אינה חובה כ"כ. מ"מ מותר לטלטל מוקצה לצורך זה, וכמו שכתב בספר ארחות חיים (סי' ש"ח) בשם מנחת פתים וספר יהושע חא"ח (סי' י"ט) לטלטל מוקצה לצורך מצוה מותר כל שהטלטול במצוה גופא, וכן הביא בסימן תרנ"ה שם בשם איזה אחרונים [וכו', עיי"ש שהאר"ק מאוד בזה לדון בדבריו]. ומסיק: ע"פ לטלטל בערב פסח כשחל בשבת את המצות מצוה לצורך מצות לחם משנה, דהמצות מצוה הם מוקצה לפי שיטת הפרי מגדים אין להתיר משום עשה דלחם משנה ידחה איסור מוקצה, וכנ"ל בדברי הנ"ל. (שו"ת שמע ישראל מהנה"צ רבי ישראל חיים סאמעט זצ"ל, או"ח סי' ע"ח)

בשנה זו קל להמשיך שפע לבנ"י:

שבת ערב פסח, הרת' שפע, רמז כשחל קביעות כזה, בקל להמשיך שפע לעם בני ישראל. (עשרת ישועה ליקומים לפסח, אות א')

לעשות הערובי חצירות בעש"ק זו במצה או בפת חמץ:

נסתפקנו לענין ערב פסח שחל להיות בשבת, במאי לעשות הערובי חצירות אותן הנוהגים לערב בכל ערב שבת בברכה, אי לערב בפת חמץ אף שאינו ראוי לכל השבת רק עד זמן אכילת חמץ, מ"מ עיקר עירוב קונה בין השמשות ושפיר דמי בהכי, או דילמא נכון יותר לערב במצה שראוי לכל השבת דחזי לקטנים גם בערב פסח [וכו', עיי"ש שהאר"ק מאוד בזה]. ולכאורה נראה דטוב לערב בשניהם בחמץ ובמצה, וכן עשיתי בעצמי הלכה למעשה. (שו"ת שמע ישראל מהנה"צ רבי ישראל חיים סאמעט זצ"ל, או"ח סי' ע"ו)

הסימן בקריאת התורה הוא בשנה זו:

דעו נא וראו, אשר הסימן שאמרו ז"ל קריאת הפרשיות בחג הפסח משך תורה קדש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא, זה הוא דוקא כשהקביעות יום א' דפסח ביום ראשון בשבוע, כי לא בד"ו פסח, והקביעות הוא בימים אגה"ו, והנה כשהוא ביום ג' או קורין בשבת חוה"מ ראה אתה, ולמה נתן הסימן פסל, ואי ביום ה' או קורין בשבת ראה ולא קדש, והוא יום ג', ואי כשחל בשבת אז קורין ביום אחרון שהוא שבת עשר תעשר, ולמה נתן הסימן בוכרא, רק כשחל שבת ערב פסח, אז הסימן על נכון, הרי דגם אצלם ה' זהו הקביעות לחשיבות, ועי"י יסדו הסימן. (אמרי נועם פרשת פקודי)

הנהגות במשך היום:

ביום שבת קודש שהוא יום ארבעה עשר, ימהרו להתפלל בבוקר, כדי לצאת במהרה לאכול סעודת שחרית, שלא ישלכו באיסור אכילת חמץ בערב פסח אחר הזמן, אך יזהרו שלא יתפללו בחפזון ובמרוצה [וכו']. וימהרו לקדש ולאכול תיקף, ויאכלו כל חמץ שיש אצלם בבית קודש שיחול איסור אכילתו [וכו']. (אמרי נועם פרשת פקודי)

מצת מצוה שיוצא בה ידי חובתו בלילה ראשונה לא יטלטלה ביום שבת זה שחל בערב פסח, כי מוקצים הם, דלא חזו למיכל מניה, דודאי קפיד להאכיל לתינוקות, אבל שאר מצות שהם לצורך אכלו בימי פסח, מותר לטלטל בשבת זו, דאע"ג דהגדולים אסורים לאכול מצה בערב פסח, מכל מקום חזו למיכל לקטנים, סדור השלחן לצורך הלילה לא יעשה אלא אחר שחשיכה, דאין שבת מכין ליום טוב [וכו']. וצריך כל אדם לישון ביום שבת זו אחר סעודת שחרית, כדי שיוכל להיות נעור היטב בלילה, והוא הדין הנשים והקטנים ויהיו בכך, ואחר שיקיץ משנתו ביום יעסוק בתורה, הנותנת חיים לעושיה, וטוב ללמוד משנה פסחים. (בן איש חי, הלכות שנה ראשונה פרשת צו)

פעם כשחל ער"פ בשבת, ולא ה' לרבינו [כ"ק אדמו"ר מפאפא זצ"ל] פערפעל, אז חילק שני פעמים מייער, ואמר כי פעם השני יחשב במקום פערפעל. (יומא דנשמתא פאפא דף נ"ב)

סעודה שלישית בזמירות:

בזמן שבת היום, לעשות היום שלש סעודות, את השם הנכבד לברך ולהודות. אפשר לומר בזה עפ"י המנה"ג בשו"ע או"ח בה"ל פסח (סי' תמ"ד סק"ב) לגבי ערב פסח שחל להיות בשבת שאי אפשר לקיים סעודה שלישית בפת, והביא בשם השלח"ק שהביא בשם הוזה"ק שרבי שמעון בן יוחאי ה' עוסק בתורה במקום סעודה שלישית. ובאמת גם באמירת זמירות יכולים לצאת ידי חובת סעודה שלישית, שהרי הזמירות מיוסדים המה על פסוקי התורה ודברי חכמנו"ל בנגלה ובנסתר. וזהו, לעשות היום שלש סעודות, דהגם דהמצוה היא לקיים חובת היום בשלש סעודות כדבעי, מ"מ לפעמים, כגון ערב פסח שחל בשבת יכולים לצאת אחד מהסעודות הדיוט סעודה שלישית, על ידי את השם הנכבד לברך ולהודות, הדיוט הזמירות, וכדמשמע מוזה"ק. (קדושת ציון מועדים ח"ב דף ט"ט)

לזמר ממקומך גם בשבת כוזה:

כ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש [מבאבוב] זצוק"ל סיפר, שמרן הרה"ק מצאנא ז"ל הקדיש שיימורו "ממקומך" אפילו בשבת ערב פסח שממהרין בתפלה. ופעם כשהתפלל הש"י"ן הרה"ח המפורסם מהר"ר אבוש מאיר בראנדסדארפער ז"ל לא זימר ממקומך, נגזש אליו מרן הדברי חיים ז"ל ואחז בו, וצעק עליו בקפידא ובהתרגשות כדרכו בקודש, "גאלגאן, תעיין בסידור, הרי כתוב 'יכולם פותחים וכו' בשיירה ובזמרה ומברכין וכו'", שהמלאכים צריכים לומר שירה, והרי מתחלה צריכים אנתנו לומר שירה, ואחר כך הם פותחים את פיהם בקדושה וכו', והם ממתנים שיאמרו ישראל שירה, ואתה אומר בעלמא את התיבות "ממקומך" בלי נגון". (מגן אבות באבוב, דף ש"ב)

אסדר לסעודתא בצפרא דשבתא:

סיפר הרה"ק מסטראפקוב זצ"ל או הרה"ק מקאלאשיין זצ"ל, פעם הפסיק מרן הדברי חיים [מצאנא] לומר בסעודת הבוקר של שבת אתקינו סעודתא למשך כמה שבתות, סברו החסידים לומר שבדאי יש לו כוונות גדולות בזה, עד שאירע ערב פסח שחל בשבת, ואז שוב אמר אתקינו סעודתא. הבינו כולם שטעמו בהפסקתו היה מפני שלא רצה לומר "בצפרא דשבתא" בשעה מאוחרת, כיון שאינו אמת, מה שאין כן בערב פסח שחל בשבת שאז עשה הסעודה בבוקר, שפיר אמר אתקינו סעודתא שכן הוא "בצפרא דשבתא". (ארוז בלנזן פריימאן, דף רצ"ה)

עירבדא דשמיאל

סיפורי צדיקים שנשמעו מאת מרן הגה"צ מנאנאש זצ"ל ורפה

אלף תפא. אצל הרה"ק מצאנו זצ"ל ה' נהוג שביום אחרון של פסח הביאו כל אנשי העיר לשלחנו הסהור קניידלאך משלהם, לקיים מנהג ישראל שביום זה כבר מתערבין עם אחרים [מן] מיטש זין שוין, וה' שם חבילה אחת שה' רשום עליו 'לאה קניידלאך', וה' זה לתמיהא לכל הנאספים מהו הכוונה בזה, ואחד מן האנשים שה' עם הארץ גדול, קרא ואמר אהר הכוונה בזה שמונה שם 'ג' קניידלאך, וכאשר פתחו החבילה הראשון שאכן כן הוא, ולתמיהא מהו השייכות של מספר 'ג' שלם לאה, ענה ואמר: הלא שרה [עשרה] הוא מספר 'י', ורבקה 'א', ורחל 'ב', וא"כ לאה הוא 'ג', וע"כ נרשם שיש בו 'לאה' קניידלאך.

אלף תפב / בהיכל קדשו. בליל פסח שנת תש"י לפ"ק התפלל מערביט לפני התיבה אצל מרן הרה"ק וכאשר הקפיד מאוד להרה"ק מו"ה יקותיאל הערש ווערבערענער ז"ל, וזימר את הפסוק 'המכה בעברתו' אצל ואמונה כל זאת. אולם במשך השנים לא נהגו כן אצל מרן זצ"ל.

אלף תפג / בהיכל קדשו. בליל פסח שנת תש"י לפ"ק שחל שבת ער"פ נכנס מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל מאוחר מאד לעריכת הסדר הקדוש, כאשר ה' כבר שלש רשע שעה לפני חצות הלילה, וכאשר הקפיד מאוד להאריך באפיקומן בליל א' לפני חצות, עמד הסדר הזה במהירות גדולה, לפליאה גדולה האין שערך בשלש רבעי שעה אמירת ההגדה, ואכילת הכזית מצה ואפיקומן אשר כל חד ה' אוכל משך תשע מינוט [כאשר הקפיד תמיד על תשע מינוט בכדי אכילת פרס], כורך אכל לערך ג' ר' מינוט, ועוד אמר ג' פעמים ד"ת בקצירת האומר בתוך ההגדה. ומי יעמוד בסוד קדושים.

אלף תפד / בהיכל קדשו. בשנת תש"א לפ"ק כאשר זכיתי להיות בין המסובין אצל עריכת הסדר בליל התקדש החג של מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל, ראיתי כאשר התחיל לומר סדר ההגדה קפץ על מטת ההסיבה מרוב התלהבות ושמחה וצעק בקול קולות: הנני מוכן ומוזמן לקיים המצוה לספר ציצית מצרים וכו', והיו יכולו לשמוע קולו בקדוש על הרחוב בחוץ.

וכן ראיתי אז שכל פעם שהזכיר מרן זצ"ל באמירת ההגדה תיבת 'תורה', נגון ברך שנתן 'תורה' וכדומה, תפס ב' ידי הקדושות וקפץ על מטת ההסיבה בתהלתות, ואמרו במתיקות גדולה, כמו שמשמע עכשיו בהתורה הק'.

אלף תפה / בהיכל קדשו. בשנת תש"ו לפ"ק היו ימים הראשונים של פסח בימי ה' ועש"ק בשבוע, והיות שה' אז הסדר של הבחורים המשמשים בקודש אצל מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל י"ד בחורים, כוונה בליל שבוועיים, וה' יום משמתיים ביום חמישי, ע"כ שימשתי בקודש מיטמ א' דפסח בבוקר עד יום ב' דר"ט בבוקר, וכן הייתי יכול להיות אצל הסדר השני גם בלי רשות מיוחד, אולם היות שאמי הרבנית הצ' ע"ה הייתה אלמנה עם משפחה ברוכה ילדים קטנים, ואחי הגדול הבח"ד דוד צבי ע"ה הי"ד ה' בארה"ק לאחר שנתחנך שם, לא ה' מי שיערוך הסדר בבית אמי ע"ה, ע"כ גמרתי לבלי שגולה כיבוד אדם, ולא הייתי אז נוחל אצל הסדר של מרן זצ"ל, וכאשר העתתי בבוקר לבית מרן זצ"ל, סיפרה לי הרבנית הצדיקת ע"ה, אשר מרן זצ"ל שאל אותה היכן הייתי אצל הסדר, וענתה לו שהייתי אצל אמי ע"ה, והתבטא מרן זצ"ל ואמר לה: אינטערסאנט, אז אונגארשע זענען מער פאר משפחה [היינו שהרבה אנשים אחרים היו בחורים יותר להיות אצל סדר של רבם ולא אצל המשפחה].

אלף תפז / בהיכל קדשו. שמינתי ממרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל על דברי בעל ההגדה כנגד ארבעה בנים דבריה תורה אחד חכם ואחד רשע, למה קרא ליה בלשון חכם ולא בלשון צדיק, רק זה ורודאי ופשוט אשר האדם צריך להיות צדיק במעשיו, רק היות שכמ"פ א' הרשע להצדיק להטעות אותו עם מעשים שונים ומשונים, אשר לא כל אחד אשר הוא איש צדיק וישר יורד לסוף דעתו מה כוונתו האמיתי בזה, וע"ז לא להכשיל את הצדיק ח"ו, ע"כ צדיקין ג"כ להיות חכם כדי לידע כוונתו האמיתי, וליעמוד כנגד הרשע.

ד. רפה. מ"ן מקרבתי / אדיש
דער באדייט פון מ"ן מקרבתי, ערקלערענדיג ווי אוי אייגענעוואויגענע אונטערע קינדער צו פאלגן און גלייבן, די גלייבן די קבלה ווייל מ"אז שכלידי ארציגעניג, נאר פאלגן די תורה ווייל מען מו"ה נישט ווייל דאס גענעטלעך, נישט פירקט צו ערקלערען וואס מיינט ערקלערען אדישע חז"ן, מיט וואס ע"כ אנדערש פון סעקולארע ענדשיקענישן. נערך ברוב פאר ווער ע"ה הרב מנחם מענדל הא"ץ לאוען שליט"א מלמד תש"ב וברבינו תורה בעיר לאנדאן מו"ה ח' חיוק למלמדים, י"ל ע"ה מכן העזו והתעזו, שנת תש"ב (תש"ב עמודים) התפצא ראשית נר למאור: 718-384-1324

ד. רפה. בונת הלב / קראמבא, שו"ת
שאלות ותשובות בשו"ת או"ח וי"ד, וק' ליקוט תשובות, וק' בריני חלב עכו"ם, אשר תוכו צדוף אהבה, ד"ת שמונה עשרה, ביורוי הלכה ודרכי הוראה, שהשיב לשאלות בדבר ה' זו והלכה הנח"ק המפורסם רבי הלל ליכטנענשטיין זצ"ל אבד"ק קראמבא זצ"ל, מופיע כליל בהדיו, ונחזיר אורו בעריכת חרשה ומפוארת. ע"כ הוספת רבות ונכבדות [בפרסום ראשון], עם הגדה מיוחדת ע"ה כתי"ק, ונתקנו מאות עמודי הדפוס, והוספת אלפי מראי מקומות, ע"ה הערות וציטוטים בשולי העמוד, ובאיש הספר 'מכא' [מכא] (קטנים), תיאר נפלא מנהל קדושתו ונבחרותו בתורה מתוך מפורסם ומבוסס, וכל לרבות דרכי בקדוש בבירור הלכתא, והשתלשלות כתיבת התשובות במשך השנים, ע"ה נבדו הרה"ק רבי יעקב ליפסער שליט"א, שנת תשפ"א לפ"ק, ברובקלין זצ"ל. (תתצ"ח עמודים) התפצא ראשית נר למאור: 718-384-1324

ד. רפה. מלכת חזתה / הגדה של פסח
הגדה של פסח עם מאמרים ושיחות קדש ור"ת, עניני עבודת הש"ת והלכות החיים, לידע הדרך וליבן בה והמשעה אשר יעשו, מאת כ"ק אדמו"ר דער דור אביהוציא שליט"א, עם ביאורים וציטוטים, י"ל ברוב פאר ווער ע"ה מלכת התורה "ענו ודבר", שנת תשפ"א לפ"ק, ירושלים ע"ה ת"ב"ב. (תצ"ח עמודים)

ד. רפה. ממעונות אריות / ספרי ויהלום / הגדה של פסח
הגדה של פסח עם אוצר מנוח של פנינים נפלאים ויודישים מגדולי הדורות, משולבים בחידושים מאירים ורעיונות נפלאים, עם סיפורי מופת והנהגות מדעיות, הוראות, להלכות הלכות ולרומם הנפשות על סדר ההגדה, נלקט ונערך ומשקיעו ושיחיתו של הרב הנאון רבי מנחם מענדל פומראגין שליט"א אב"ד באר ישראל ור"מ עזר ודער "ע"ה מלכת התורה "ענו ודבר", שנת תשפ"א לפ"ק, ירושלים ע"ה ת"ב"ב. (תק"ח עמודים)

ד. רפה. תבואות שמש / הגדה של פסח
הגדה של פסח כולל בתוכו מדברי חז"ל ורבותיהן הק', מבאר לרלות פירפאות ומדרשים, כבד"ל ההגדה דברים נמרצים, בהקדמת מדעיות, הוראות, להלכות הלכות בנעם מצות ליה התקדש החג בפסח, ללמוד ספרו א"ב פסח, וגם לרבות הלכות הנחוצות לידע את המעשה אשר יעשו בנינו בדיקה וביעור חמץ, ובעשיית כל מצות הלכות נהגותינו, ופסקי הלכות בדיוני השבועות מבי"ק אדמו"ר הרה"ק בעל וי"ו יוסף מאמאא זצ"ל, נערך ונלקט ברוב פאר ווער ע"ה הרב הנאון רבי שמשון צינער שליט"א אב"ד תבואות שמש מאקלוב, שנת תשפ"א לפ"ק, ברובקלין זצ"ל. (שפ"ח עמודים)

אדם אם היה עובר בין הקברות, והיה יודע שצדיק קבור שם,

צדיק להזכירו במעשיו, אמר שלמה (משלי י"ד) זכר צדיק לברכה. (פסק"ר פ"ב ס"א)

פאראט איר אויף קברי צדיקים ווי אימער אין דער וועלט?

די עיקר השתמחות ביי א' ציון פון א צדיק איז נאכצואגן שמועות ועובדות מפיו מנוכח בספס"ה.

איר צאלט אויפיל געלט פאר די נסיעות, קומט נישט אן צום ציון ווי א פרעמדער, מיר וועלן אייך צושטעלן א קובץ "לספר בציון" מיט געקליבענע סיפורים מיוחד פאר די ציונים ווי איר פארט.

אזוי ווי איר זענט מחליט צו פארן אויף מקומות קדושים, רופט איר צו מערכת "מבאר רבותינו" און מיר וועלן איר צושטעלן בעהשטיג' א קובץ לויט איינער פארלשט. 718-218-6817

אוצרות הבאר

ספרים חדשים שהגיעו להמערבת - עפ"י סדר הא"ב

ספרים חדשים ש"ל לאחרונה ע"י מכוון אור התורה - הוצאת אור
הפצת ראשית: נר למאור: 718-384-1324

ד. רפה. אוצר הגדולים / משנת ר"א ש"נ עד ח"א ש"נ, ר"ב
הזכור וזו פקע שמינה וזו עשרות בשנים, בתור אחר החיבורים המפוארים ביותר הכולל את תולדותיהם של גדולי ישראל, הונדע כסגנונו המיוחד והענינים הקולען אל השקעה, שזיכר הנח"צ רבי נפתלי ע"כ הבהן כ"יון זצ"ל וזכ"ק ב"ק, קרליבאבא וב"ק, מיהאפוארה, שה' בקי נפלא וידען עצום בדברי ימינו עמיתו ובפסטי היחוס, של גדולי אומותינו בכדור נפלא ומרבה הבני לתלפיות, אשר כל העובר שותומם וכל הרואה אומר בקרא. משרת החיבור, לתקוף בקצרה את תולדותיהם של הרבנים הנאונים אשר חזו בתקופה בת אלף שנים, מן תקופת רבנו ספרדי בשנת ר' אלפים ש"נ, עד לתקופת שאחר חיבור השו"ע בשנת ה' אלפים ש"נ, סודר כולו מחדש באותיות מאירות עינים ובהדפסה כלילת יופי מחדש, ברוב פאר ווער, ופנים חדשות באר לכאן, ברור ותפארת ובכליל המעלה, בארבעה כרכים מפוארים. שנת תשפ"א לפ"ק. (ח"א: חש"ש עמודים; ח"ב: תש"א עמודים; ח"ג: תש"א עמודים; ח"ד: תש"א עמודים)

ד. רפה. אוצרות השבת / סדר יום שב"ק, ג"כ
אוצר המנוצח מספרי "אוצר הלכות" מדברי הר"ע ונשיא הכלים וספרי הפוסקים וש"ת מגדולי הפוסקים מקאמא ובתראי עד גדולי זמננו, בהלכות השישים על הלכות שבת, נערך ומוסדר על סדר יום השבת קדש מבואר ועד צאתו, באופן קצור, ובלישון זקל השוה לכל נפש, מסודר דבר דבור עם אופני קוסמוס, כדי לרדק על הלכות המיוזן למצוא דברי חפץ נבדק. מסודר כפי סדר יום השב"ק כולו, החל מהלכות צרכי שבת מערב שבת, עד נגמר ציצית יום השבת, סדר התפלות ופיעותות שב"ק, מנהגיה והלכותיה, וכן מסודר הלכות שב"ק על סדר ל"ש מלאכות ותולדותיהן, ואחרי דרכי ההסתפקה, עם מפתח הענינים מפורסם. נערך ע"ה הרב הנאון רבי אברהם צבי פריעדמאן שליט"א דומ"ץ דק"ק א"ר יושע נאלאנאטא ומורכב ספר אוצר הלכות, יצא לאור ב' כרכים מפוארים, שנת תשפ"א לפ"ק. (ח"א: חש"ש עמודים; ח"ב: תש"א עמודים; ח"ג: תש"א עמודים; ח"ד: תש"א עמודים)

ד. רפה. אוצרות צדיקים / אדיש
דער באקאנטער הייליגער מוסר ספר אורחות צדיקים וואס איז אנגענומען און פארזיילונג ביי נאנץ כלל ישראל שוין לאנגע דורות, פון די תקופת הראשונים, וואס ברענגט אירין אין אדישע קינדער און שטימט און מרות טובות, איז יעצט איבערגעגעסן געווארן אין די אדישע שפראך, גרינג און פארשטענדליך פאר יונג און אלט, וואס טוט מערקליכן צו לערנען און חו"ד, די הייליגע ווערטער, וואס ווערט ערקלערט און אויסגעשטעמט אין דעם הייליגן ספר, מיט שאלות לחורו. און דאס ספר אליינס איז געלייגט אין די יום מ"ן ארבעטן הייליגן לשון. שנת תשפ"א לפ"ק. (569 עמודים)

ד. רפה. אוצר סמאמאר רביצין / אדיש
באשריין די נאלייגטע אירין פון הרבנית הצדיקת מרת אלטא פנא מייסלבוים ע"ה מחברתו המהורה זצ"ל לעב"ס באגלייטערן פון מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל, וואס יו האט באווייזן ביישר אירע לעב"ס יארן, אויף א פארנעם וואס איז לאנגע דורות נישט געווען געווארן. א לעבן פון מצות און מעשים טובים, צדיקה וחסד, דאט שמוס און צניעות, אויפגעבן ארבעטן צו באקומען העלענע ברכות ונכשיות, א לעבן פון יוד גענעליך אוועקגעבן און משרת שמש, פארן צדיק הדורות ברובת מסאטמאר זצ"ל, וואס איז געווען א קייט פון בויען כלל ישראל און אוועקשטעלן מוסדות התורה והתענין אין די נאנצע וועלט. שנת תשפ"א לפ"ק. (564 עמודים)

ד. רפה. ספרות ישרים / אדיש
דער באקאנטער הייליגער מוסר ספר מוסר ישרים פון הגה"ק המקובל האלקי רבי משה חיים ליצמט זצ"ל וואס איז אנגענומען און פארזיילונג ביי נאנץ כלל ישראל שוין היינטיקער יארן, וואס ברענגט אירין אין אדישע קינדער דאט שמוס וקדושה וטהרה, און דאט אלס ווענטווער פאר מענטש צו שטייגן ביי די ערשטע מדרגות. איז יעצט איבערגעגעסן געווארן אין די אדישע שפראך, גרינג און פארשטענדליך פאר יונג און אלט, וואס טוט מערקליכן צו לערנען און חו"ד, די הייליגע ווערטער, וואס ווערט ערקלערט און אויסגעשטעמט אין דעם הייליגן ספר, מיט שאלות לחורו. און דאס ספר אליינס איז געלייגט אין די יום מ"ן ארבעטן הייליגן לשון. שנת תשפ"א לפ"ק. (355 עמודים)

ד. רפה. נפש יהונתן / הגדה של פסח
הגדה של פסח עם פירוש נפש יהונתן הכולל האמרים, נאנץ בדרוש ואגדה ורמו מוסר על סדר התורה, ויבדור חיוק לאמונה שלימה וקדושת המצוה, מתאנץ הצדיק המפורסם און ידועתן בנימין הבהן זצ"ל דומ"ץ דק"ק סעליש זצ"ל, י"ל בהנהיגותו מפורשת כלילת יופי, פיוסוק, והוספת מ"מ ועוד למען ידעו התורה בו, ומצויות לוח פירוש המהבד זצ"ל על מנהגיו של השירים, שנתו ישראלי שאלו לאמור בליל התקדש התה. וכן נתקשר התנהג עם פירוש האברדרים מגדולי פרישני התפלות. י"ל ע"ה נבדור הרב משה חיים נאלידעטין שליט"א, שנת תשפ"א לפ"ק. י"ל בהוצאת אור התורה. (שלי"ה עמודים)

ד. רפה. אוצר פלאות התורה / הגדה של פסח
הגדה של פסח עם אוצר בלום מלא מן אן אוצר בלום מלא מן אן ע"ה נפלאות איריות וידועות ומורות ח"ה, פלאי פלאים ודורשים עצומים, פלאות תמים דעים, נורא תולדותיו עושה פלאים אשר א רוב נסים הפליא בליל התקדש חג פסח, נלקטו ונעצבו תמוס דעים חיים ומקומם קדוש הלכה, מתוך גני החממה והתאנים האמריים, ראשונים ונוראיו האחרונים זצ"ל אשר פסיתם און חיים, נסדור ועיכורו בלישן צחה ונכונתן השוה לכל נפש, דבר דבור על פ' סימני הסדר, לפאר הלהרד בהם אן שחקן הסדר לכל בני ישראל בכל מושבותיהם. נערך י"ל ע"ה הרבנית התורה חסידה המפורסם הרב זאב וואליץ שליט"א, שנת תשפ"א לפ"ק, ברובקלין זצ"ל. (תתצ"ח עמודים) התפצא ראשית: עז ודוד

ד. רפה. איבערגעבויעט מיינע עלמערע'ס היים / אדיש
ציענער ערקלערע ווערען איבער די יריבע און שמוענערע לעב"ס שילדערונג פון האשה ח' מרת פערל קויפמאן ע"ה אשת הרה"ק המפורסם ר' ליפא קויפמאן זצ"ל, וואס אנדען נאש בארימט מיט זייענע מעש צדיקה וחסד וליעמוד לימין מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל, דער כוך באשרייעט איר צניעות וזכר דער אדישע חיים און האלמין, דעסאלטענע שילדערונגען איבער דאס פארצייעטע חסדישע לעב"ס שיינער, און די ביטערע וועלט'ס קריג, און די באפאלענערע שווערע דורכגעגן בלייבנדיג א לעלענדע יחוסה, און צום לעצט דאס ווערען אייביג פון אדישקייט אין אמעריקא. (546 עמודים)

ד. רפה. דורשי יחודך / פסח - חג האמונה אדיש, ח"א
יסורי הידות און המועדים מבואר בבחינות ובבירור וטעם מופלא, התעוררות והתחזקות ליראת יראתה ויחודך, מתוך קטנות ונחת, עצות והדרכות ישרות עבדות אדמו"ר בדרך התורה המפורסם לט מור דור, מכ"ה הגה"ק רבי יעקב מאיר שעכטער שליט"א, מאמרים בענין זצ"ל כפי שנוגע לכ"א בגלותו הפרישית, להיות בן חורין ולעבוד את ה' בשמחה, י"ל עם מפתחות ובלשון אדיש המדוברת, ע"ה מכוון דורשי יחודך, שנת תשפ"א לפ"ק, ברובקלין זצ"ל. (ת"ס עמודים) התפצא ראשית נר למאור: 718-384-1324

ד. רפה. הגדה של פסח / מנר שמים - קאשוי
דברי תורה ואמרי קדש, מנהגיות יקרים מכ"ה אדמו"ר רבי רפאל בלום מקאשוי זצ"ל שנאמרו בתוך ימי חג הפסח, וליקוטיו מדברי תורתו על פרשיות של יציאת מצרים, עם מנהגי קדש מעשה ר"ב, הכולל מנהגיו והלכותיו וקדושתו, עם מקורות ומראי מקומות, א"ל נסדור בכדור נאח איהא, עם זמירות לשבת וי"מ, י"ל ברוב פאר ווער מדרורא שלישית עם הוספות, ע"ה חברת שערי שמים, שנת תשפ"א לפ"ק, מאנסי זצ"ל. (תפ"א עמודים)

ד. רפה. זכור לקדוש / שב"ק, ג"כ
משא ומתן בהלכתא רבדת לשבתא, ביורוי הלכה במצות השבת, ביורד מקיץ בעניני המצוות והויכוחים התנודות נבדור, מצות בליל קדש, ששנה בשנה, אימור תענית שבוע, דין ועניני קדש הלום, מצות שמחה ובכור ועונג ביום טוב, והמסתפקים מהם לבמה ענינים בהלכה השישים שבועת וי"מ, מפורסם ומבאר במקורם וטעמם בסוגיות הש"ס ודבריה הראשונים והפוסקים על הלכה למעשה, עם פתח השקפה, ותוכן הענינים מפורסם, ומפתח הענינים, נערך ומוסר ע"ה הרה"ק רבי אברהם לוישע, הורה לאנען שליט"א, שנת תשפ"א לפ"ק, ברובקלין זצ"ל. (תתצ"ח עמודים)

אפילו מיט אן אזויגערופענעם גאר גוטן פילטער
אונטערנוטן גאר לעכט
איז פארט פארא אדישע נשמה

מבאר רבותינו: 43 LORIMER ST. BROOKLYN N.Y. 11206
טעל: 718-218-6817 - פקס: 718-506-9629

כל הזכויות שמורות, ואסור להעתיק שום ענין מהגליון בלי רשות המערכת

י"ל ע"ה קהל אפסי ארץ ד'נאנאש - בנשיאות הגה"צ רבי אליעזר יוסף פאלדאק שליט"א